

Vädjan till lepidopterologer

Vi tycker att det relativt fina rykte, som svenska lepidopterologer har, inte skall förstöras av enstaka tillfällen, då samlare på ett klandervärt sätt misskött sig. Nu har det olyckliga hänt i och med att bl a botanister påpekat vissa entomologers kanske något väl kraftiga framfart. Vad vi avser är Ekhagens ekar i Frescati i Stockholm. Förutom det faktum att dessa ekar är något speciellt för ortsbefolkningen har uppenbarligen lepidopterologer gått onödigt hårt fram för att få tag i glasvingen *Synanthedon vespiformis*. Måhända gynnas denna glasvinge av de skador träden åsamkas. Vi skall dock ha klart för oss att dessa skador märks och att ekarna kan dödas genom svamp eller andra parasitangrepp i de avskalade ytorna. Vid en "inventering" i höstas av de aktuella skadorna visade de sig inte, med ett undantag, än så länge vara av så allvarlig natur, men tendensen är efter år blir värre. Undantaget var ett dystert exempel på när någon i, vad som det verkar, ren panik gått löst med yxan på jakten efter glasvingen. Oftast behövs bara pincett och en liten kniv för att få fram glasvingelarver och puppor. De övriga mer svåråtkomliga tycker vi man kan lämna. Detta är alltså en vädjan till glasvingesamlare att gå försiktigare fram ty vi har blickarna riktade på oss åtminstone i Ekhagen. Vi fjärilssamlare måste föregå med gott exempel och handskas varsamt med naturen så vi slipper läsa ilskena insändares versioner om oss i dagspressen i framtiden. Bättre föregå än föregås.

H. Hellberg, Vegagatan 3, 172 34 Sundbyberg
L. Imby, Kvarnhagsgatan 42, 162 30 Vällingby

Detaljbild av den skadade eken i Ekhagen oktober 1977.